

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-06-01], [iš Maskvos - į Lipecką].

Gavau tik dabar tavo

Gavau tik dabar tavo laiškutį. Ką gi man padaryti, ką padaryti, kad tokia gyvenimo ironija ir kad taip beprotiškai viskas susidėjo.

Iš Maskvos aš išvažiuoju — nežinau, ar šiandie, ar rytoj, taigi tu rašyki man in Petrapilį senuoju adresu.

Tik neliūdėki, tik nenusiminki taip labai. Aš prižadėjau žiemą su tavimi būti ir pamatysi, Sesutėle, kad aš prižadėjimą savo išpildysiu! O dabar... Ką gi dabar padaryti, kad taip žiauriai reikia rytojaus laukti. Tik tu neliūdėk, Sesut, o daugiau aš prižadu — viskas gerai. Neliūdėkie, neliūdėkie, Sesut.

Bučiu[o]ju.

Tavo Bolyt[i]s

KOMENTARAI